

De regimine Participiorum.

Seco p nomē ppiūz loci: hoc dupl'r. p'io p nomē ppiū loci maioris et tūc iterū rñdet in abltō mediāte spōne de: vt vñ venit iohes rñdet de frācia. Seco p nomē ppiū loci minoris et hoc dupl'r. p'io qñ ē indeclinabile vel ppositū figure: et tūc etiā rñdet in abltō mediāte spōne de: vt vñ venit iohes rñdet de zyllolis: de mōtepefulano. Sz si ē declinabile simplicis figure tūc rñdet in abltō sine spōne de vt vñ venit iohes rñdet coloma Terio p'aliū pōt rñderi p vltimū supinū vt vñ venit pat rñdet dormitu p'asū rē. ¶ Cūbi notandū q vñ qñq notat cām ob quā aliqd fit: vt vñ factū est illud Cūq valet tm sicut vno dēpro. vñ. Oēs unūde mulieres sunt reoz vñ. i. vna dēpta. ¶ Arguit. Interrogatū et sūū responsū dnt puenire in casu: sz aduerbia nō sunt alicui casus: s; p ipsa male formā interrogatio: nes. Maior ptz p illud. Questria pares oprāt reddi sibi casus. Dmo: ptz p Donatū: q solū ponit tria accidentia aduerbiū inter q nō ē casus. Dm q Alexander solimō loqur ibi de interrogatis notālib; sz in pposito loqur de interrogatis aduerbialib;. ¶ Notandū q hic hinc huc hac feat illum locum in quos is est q loqur: sed istic istuc istac significat illū locum in quo est ille ad quē loquitur. Illic vero illinc illuc illac feat locū in quo ipse est de quo loqur: quoz naturā hnt etiā sua composita q ab eis deri: untur vt horum illorum et hmoi rē. ¶ Querit. quor modis capitur quisq; Dm q duobus modis. p'imo put qrit de tpe: vt quisq; cātus in choro: re: spondet vsq; ad vndecimā horā. Seco qrit d loco: vt quousq; ambulat Res: pondet vsq; ad Romā. vñ. Tempus siue locū dic feat quousq;. ¶ Que: ritur. que est vntia inter foras et foris. Dm q est ista: quia foras signifi: cat motū ad locū exteriorē: et ideo pstruit cū vbo importāte motū ad locū exteriorē. Sed foris significat loco exteriori: vt vbi ē iohes. Rñdetur foris. Et foris est idē qd de loco exteriori: et sic pstruitur cū verbo importāte motū de loco: vt vñ venit petrus. Rñdetur foris de loco exteriori. Et etiā ē disse: rentia inter intro et intus. Nā intro significat ad locū exteriorē: vt iohes vidit intro et sic pstruitur cū verbo importāte motū ad locū Sz intus pmo feat in loco interiori: et sic pstruitur cū verbo importāte motū vel quere: in loco: vt vbi est iohānes. Rñdetur intus Secundo significat de loco inte: riori et sic vult pstrui cum verbo importāte motum de loco vt vnde venit iohannes Respondetur intus. i. de loco interiori.

Arguit

Nota.

Querit

Querit

D i. participiū in illas terminatōes termināt dic pntis tps
Participās qd i ans vñ eius fit dicitō pns.
 ¶ Sma hui' ter. est q picipiū in ans vel in ens terminatū est pntis tps: vt amās docēs legēs rē. ¶ Querit. que ē rō ordinis ad pcedētia Dm q ista: qz plus dēterminat de regimine nois et verbi: sed participiū capit partem a noie et partē a verbo: et q illorū dēterminatōe p'ponit Un participiū dicitur quasi partē capiēs: qz hz quedā accidentia silita acci: dēntibus nōialibus vt genera et casus et quedā silita accidentib; verbalibus vt sunt tpa et feationes. ¶ Arguit. Participiū bz pcedere vbi pbat qz illd qd hz se p modū totius pcedit partē sed picipiū est hmoi: s; rē. Dmo: patz q: caput partē a noie et partē a verbo: q faciūt aliqd totū. Dm q hic attē ditur ille ordo fm quē picipās aliqd ab alio sed rā illd ad quo picipat. ¶ Arguit. Participiū feat p modū indistātis a substātia vbum vero p mo dum distātis a substātia mō quāto aliqd distat tāto posterius ē: et q verbū debz sequi picipiū. Dm q hic sumitur ordo fm rationes plus positas scz quo ppositū sequitur partes ¶ Queritur. quid sit participiū fm modistas Dicendū q est istud quod significat per modum futurus et fieri indistantis

De pti: pio pntis tps.

Querit

Arguit

Arguit

Querit

Glosa notabilis.

Querit a substantia: qz picipiu nō includit copulā que sit nota distantie ipsius ad nomē. ¶ Querit. q̄ dicitur h̄būm fecat cū tpe z picipiu. Wdm q̄ in duplici dicitia. p̄mo: qz verbū fecat p se cū tpe: vt dicit p̄hs p̄mo periber. s̄z participium capit tps a h̄bo. Secō dicit: qz h̄bū fecat tps illucibile: participium vero limitabilis: qz pōt (stare sub eadē voce) trahi ad aliud tps vt in hoc paralogy simo. Quicqd sanabat sanū ē laborās sanabat: s̄ laborās sanus ē intelligendo p ly laborās infirmū. Ibi laborās ē limitatū ad p̄teritum imperfectū: als em nō esset fallacia equocatiōis: vt logici tenēt. Sitr dicendū ē de istis. pet̄r̄ fuit legēs: erit legēs hoc tñ nō ē p̄ncipalit̄: qz adhuc relucet p̄ns vt patz expumēdo sententiā orōnis: vt ero legēs. i. ero in p̄nti aliq̄ ligēs. De quoz formatiōe in sequētibz d̄. ¶ Arguit. Est aliqd p̄ncipium p̄teriti tps in ens terminatū: vt meminēs fm̄ Sicutā z p̄teriti tps s̄ rē. Wdm q̄ meminēs pōt esse p̄ntis tps z etiā p̄teriti tps: qñ suū h̄būm a quo descendit significat p̄teritiue. Vel dicendū est q̄ ista regula intelligitur de participio nō descendenti a verbo defectiuo: sed meminens venit a verbo defectiuo. ¶ Queritur. Quot de causis participiū ē inuentū. Wbz duplici de causa. s. cōmoditatis et necessitatis. Causa cōmoditatis est: vt breuior fiat oratio omīssa copula vel relatiuo vel aduerbijs vel cōiunctiōibus. Unde qñ duo verba sunt danda vni supposito pōt alterz mutari in participium: vt Tityre tu recubas et modularis: breuius dicitur: tu recubans modularis De secundo: vt homo currit qui mouetur. i. hō currēs mouetur. De tertio: vt h̄ Octauianus imparauerat christ̄ natus ē. i. Octauiano impante et illa mutatio pōt fieri p oia picipia p̄teriti z futuri tps Causa necessitatis est qz aliqñ sine participio nō pōt fieri p̄fecta orō. Exēplū vt circūdem⁹ castra fossa vallo ne hostes venientes nos oppinē valeāt.

illas termini .i. picipiū p̄ illas termini .i. picipiū futuri tps
 nationes teriti tēporis nationes tūri tēporis

De p̄ncipio p̄teriti vt futuri tps
Tus sus rus dat p̄teritū: rus dusqz futurum
 Cōnīa ē q̄ picipia tetmiata in tus sus vel rus sunt p̄teriti tps vt doct⁹ vsus nex⁹: z picipia tetmiata in rus vel in dus sunt futuri tps: vt lectur⁹ legēdus. ¶ Ar̄. Sunt plures terminatiōes picipiorū p̄teriti tps s̄ Alexander ponit: s̄ rē. His ptz: qz aliq̄ ē terminatio in rus: vt fixus. Wbz qz illa terminatio reducitur ad istas: qz r̄ h̄ vim duplicis p̄sonāt̄ z p̄tuat̄ r̄ imiat̄ tur in rus qz r̄ valet tñ sicut c z s. Et s̄ p̄t istud argumentuz emittādum in p̄positi etiā rus. Secō intelligit iste ter. de picipijs regularif formatz qd̄ dicit p̄t ofus p̄osus z erosus: z sitr motuz. ¶ Ar̄. Vñ formā picipia p̄teriti tps. Wbz qz ab vltimo supino vt amātū amatu addēdo s fit amat⁹. Etiā ab vltimo supino formā picipia in rus vt amatu addēdo rus fit amaturus. Aliqñ tñ p̄ epenthēsim interponit vna lra vel syllaba: vt ouiturus p̄ ouitus: canitur⁹ p̄ caturus. S̄z picipiū futuri tps in dus formā a p̄ncipio p̄ntis fm̄ vocem deponēdo s z addēdo dus vt legēs depone s z adde dus fit legēdus. Et d̄: notant̄ (fm̄ vocē) qz nō formā ab eo fm̄ feationez qd̄ patz ex vna p̄perate picipiū: q̄ ē q̄ vñū picipiū nō descendit ab alio. s. fm̄ feationez. Sed participia in ans vel in ens terminata formant a p̄terito imperfecto mutādo bam in ns vt amabam: mutādo bam in ns fit amās exceptis illis verbis eo et queo vbi debet interponi e: vt ibam iens quibam quiens. Et in istis verbis cōmūibus z deponēt alib⁹ dz fin qz tale p̄teritū et a tali p̄terito imperfecto sic fieto dz formari picipiū p̄ntis tps. ¶ Vbi notandū q̄ picipia in ans vel in ens sunt oīs gnis: licet fm̄ flositam qñq̄ fecent̄ actū q̄ solū puenit viris vt celebrans vt solum mulierib⁹ vt pregnās tamen ex hoc non sequitur qz sint generis masculini vel feminini tñ: quia

Querit qd̄ dicit p̄t ofus p̄osus z erosus: z sitr motuz. ¶ Ar̄. Vñ formā picipia p̄teriti tps. Wbz qz ab vltimo supino vt amātū amatu addēdo s fit amat⁹. Etiā ab vltimo supino formā picipia in rus vt amatu addēdo rus fit amaturus. Aliqñ tñ p̄ epenthēsim interponit vna lra vel syllaba: vt ouiturus p̄ ouitus: canitur⁹ p̄ caturus. S̄z picipiū futuri tps in dus formā a p̄ncipio p̄ntis fm̄ vocem deponēdo s z addēdo dus vt legēs depone s z adde dus fit legēdus. Et d̄: notant̄ (fm̄ vocē) qz nō formā ab eo fm̄ feationez qd̄ patz ex vna p̄perate picipiū: q̄ ē q̄ vñū picipiū nō descendit ab alio. s. fm̄ feationez. Sed participia in ans vel in ens terminata formant a p̄terito imperfecto mutādo bam in ns vt amabam: mutādo bam in ns fit amās exceptis illis verbis eo et queo vbi debet interponi e: vt ibam iens quibam quiens. Et in istis verbis cōmūibus z deponēt alib⁹ dz fin qz tale p̄teritū et a tali p̄terito imperfecto sic fieto dz formari picipiū p̄ntis tps. ¶ Vbi notandū q̄ picipia in ans vel in ens sunt oīs gnis: licet fm̄ flositam qñq̄ fecent̄ actū q̄ solū puenit viris vt celebrans vt solum mulierib⁹ vt pregnās tamen ex hoc non sequitur qz sint generis masculini vel feminini tñ: quia

Nota.

De regimine Participiorum

potest dici: fetus femininus est pregnans. Et sic dicendum est de alijs: ut aial muliebre est pregnans. **Querit.** quot sunt proprietates participiorum. Dicendum quod sex. Prima est quod omne participium est mobile per tria genera sub una terminatione vel sub pluribus. Secunda est quod omne participium descendit a verbo visitato vel inusitato. Exemplum de verbo inusitato: ut exorsus proforsus. Tertia est quod nullum participium non descendit ab alio sicut presentionis sed a participio bene determinatur nomen: ut ab indulgens indulgentia: et hoc intelligendum est secundum si significacione licet bene possit fieri secundum vocem: ut paruit. Quarta est sicut adverbium determinat verbum sic etiam determinat participium quod ambo si significanc per modum fluxus et fieri. Sed hoc tamen est verum quod principaliter determinat verbum ut patet ex definitioe adverbij: minus tamen principaliter determinat participium. Quinta est quod participia quodammodo carent discretione numerorum et personarum: id est possunt poni cum verbo cuiuslibet numeri et persone simpliciter vel figurative. Sexta proprietates est quod participia non deficient in casibus et hoc intelligitur de participijs verborum personalium: propter participia verborum impersonalium et hoc dicitur ideo: quod talia participia habent tres casus videlicet florista participes non deficient in casibus vllis. Sicut de sciunt nomina sepe suos. **Arguitur.** Aliquod est participium verbi personalis non habens oes casus: sicut. Anus patet quod absens est participium et tamen non habet vocatum quod vocatiuus significat rem presentem: sed absens significat rem absentem. Dicendum quod licet non significet rem presentem quo ad sensum: tamen bene quo ad intellectum. Non licet significet rem absentem: fecit tamen illa per modum patris quod sufficit modo intelligendi eius. **Arguitur.** Nesciens nolens sunt participia que tamen semper carent vocatio: quod illa sunt negatiua que secundum Alexandrum ibi. (Que sunt que distribuit etc.) carent vocatiuo. Item quod illa regula intelligitur de nominibus non autem de participijs. **Contra.** secundum illam solutionem nomen non habet vocatiuum casum ergo nec participium. Tene sequentia quod participium caput generis et casus a nomine si ergo nomen non habet vocatiuum: nec participium vocatiuum habebit. Dicendum quod textus ille non loquitur de omnibus nominibus sed de quibusdam tamen. scilicet de nominibus negatiuis distributiuis interrogatiuis etc. et ergo participia bene possunt habere vocatiuum que capiunt a nominibus illius casum habentibus. **Notandum** quod participia verborum tertie aut quarte conjugationis in duos olim terminabantur in undus. Therentius Mos est gerundus thaydi Juriste. Argitur repetendum dicunt in quo intelligitur pecuniarium. Unde oriundus habet vocem participij futuri temporis tamen habet etiam significacionem preteriti temporis. **Queritur.** Quomodo participia preteriti temporis sint construenda. Dicendum quod de hoc dantur quatuor regule. Prima est quod construuntur cum istis verbis habeo et volo ut rogatum te habeo. Vel in plurali numero etiam secundum diuersa tempora et borum. Secunda regula: participia preteriti temporis construuntur cum istis dictionibus oportet: necesse est: vtile est: ope precinque est. Tullius. Ita factus esse non oportuit. Illam rem melius seruatum esse oportuit. Etia in plurali numero ut nos abs te irrisos non oportuit. Tertia regula: participium accusatiui casus sepe ponitur loco infinitiui verbi actiui. Therentius. Jamian inuentu te curabo adducti tui pamphylum hoc est Curabo inuenire pamphylum et adducere eum. Quarta regula: participium preteriti temporis ablatiui casus in o ponitur sepe loco infinitiui Salustius. Primum incipias pultu: et ubi consuleris matris factu opus est.

Querit

Arguit

Querit

Replica.

Nota.

Querit

inuestiga .i. verba sentis tps .i. terminata turt tps.
 .i. participia p
 .i. participia p
 .i. participia p

Quere per actiua presens in rusqz futura

Glosa notabilis

.f. picipia .i. fecit hbu actiuu gnis .f. picipia hbu neutralis gnis
Que dedit actiuu. dabit hec eade tibi neutrum

.f. verba .f. picipia notanda

Sunt per passina tibi cetera significanda.

¶ **S**nia huius textus consistit in tribus verbis. Primum per se est quod picipia presentis temporis in ans vel in ens terminata et picipia futuri temporis in rus terminata descendunt a huiusmodi actis: ut ab amo venit amas et amatur; a lego leges et lectur. Secunda pars: quod a verbo neutrali descendunt eadem picipia. scilicet presentis in ans vel in ens; et futuri in rus vel a suo status statum. Tertia pars est quod picipium preteriti temporis in tus sus vel tus et picipium futuri temporis in dus veniunt a verbis passivis ut a legor venit lectus et legedus et ab amatur venit amatus et amatus. ¶ **A**d illud huiusmodi me tuo venit tamen vni picipium. scilicet metuens et tamen est verbum actiuum: sed textus est falsus videtur quod regla intelligit de huiusmodi actis habentibus supinum: sed metus caret supino sed tamen. ¶ **N**otandum quod a verbo actio (vel textus dicit) immediate veniunt tamen duo picipia: scilicet mediate presentis plura ab ipso venire quod hoc sit per medium huiusmodi passivum quod format etiam duo picipia: quod quod est causa etiam est causa causati. ¶ **A**d. Male dicit textus (dabit hec eade tibi neutrum) quod ratio est distinctio picipiorum contra suorum huiusmodi a quibus descendunt: sed huiusmodi actia et neutralia sunt specificiter distincta et etiam eorum picipia specificiter distincta. Sol. hoc intelligendum est non de identitate nuerali: quod amas et amatur non formant ab alio verbo neutrali: sed ab amo. Sed intelligit de identitate specifica seu similitudine sine terminatione quod etiam terminant in ans seu in ens et in rus. Et ista regla intelligit etiam de huiusmodi habentibus supina: quod notantur per ista huiusmodi ab alio floreo etc. quod deficit et causa deficit et effectus: sed vltimum supinum est causa materialis picipij futuri temporis in rus sed etc. Etiam ista regla intelligit de huiusmodi pure neutralibus quod dicitur per hoc huiusmodi gaudeo et sitia que sunt huiusmodi neutropassiva formatia de se picipia. scilicet gaudeo gauisus. ¶ **A**d. Ambulo curro sunt huiusmodi neutralia tamen formati de se plura picipia vel currēs cursus et currēdus. Sol. huiusmodi neutrale inquantum huiusmodi tamen duo picipia: et si huiusmodi pta tunc illa descendunt a sua persona huiusmodi ipsoralis passivae vocis. Sicut dicitur de istis huiusmodi comedo bibo: que habent quattuor picipia duo tamen veniunt a tertijs personis huiusmodi passivorum. ¶ **N**otandum quod huiusmodi deponēt alia quod fuerunt cōia seu cōis gnis: et id reperunt aliqui de se formare quattuor picipia: quod habent scationē actiuam et passivam: rōne cuius format de se quattuor picipia: sicut faciūt oia huiusmodi que mō sunt cōia vel a criminor venit crumās criminatus criminatur et criminādus et hoc intelligendum est sine cōem vltus que artificialiter a huiusmodi passivis presentis formati sex picipia. Etiam hoc regla intelligitur de huiusmodi defectis. ¶ **N**otandum quod huiusmodi actiuū nō habet picipiū preteriti temporis tamen aliqui vtimur per eod picipio presentis temporis: vel cū de Sicilia descendēs rhodum venissey. Notā descendēs presentis temporis ponit per picipio preteriti temporis: et hoc fuit quodā pmissus nō tamen ampli pmutit ita huiusmodi passivū (vel dictū est) nō habet picipium presentis temporis sed loco ipsius vtimur picipio preteriti temporis: vel in festati in finitoy incurribus inermes sumus. ¶ **N**otandum quod picipia in rus terminata quod capiunt notali: vel aurit. Exēplū a alinus et lepus sunt aurit aiazia. Auritus dicitur ille que magnas habet aures. ¶ **S**imilitudinem domus est de picipijs in dus terminata vel iohes esset trudedus in carcere. i. dignus vel tradatur in carcere et qui talia exponunt per dignus semper sunt nota vel pus patet. huiusmodi deponentiale. i. tris picipia huiusmodi cōis gnis quatuor picipijs

Arguit

Arguit

Arguit

Nota.

Nota.

Nota.

Deponens terna tibi dat commune quaterna.
Dicitur quod a verbo deponentali veniunt tris picipia. scilicet presentis futuri in rus:

De regimine Participiorum.

vt loquens locutur & locutur. Sz a verbo cōi veniūt q̄ttuor p̄cipia. s. p̄ns p̄teritū & duo futura: vt criminās criminat⁹ criminaturus & criminādus. **¶** Q̄r. q̄ ē rō ill⁹ q̄ verbū deponētale format de se tria p̄cipia? Solo. ista: q̄: passivā terminationē: ḡ format de se p̄cipiū p̄ti t̄p̄is sicut verbū passivū: & cū hoc actie fecit: ḡ format de se duo p̄cipia sicut verbū actiū **¶** Arguit⁹ **¶** Verba deponētalia etiā p̄nt de se formare quattuor p̄cipia: ḡ text⁹ male d̄r (Deponēs terna) An̄s. p̄bat: q̄: de hoc verbo loquor veniūt ista p̄cipia loquēs locut⁹ locutur⁹ & loquēd⁹: & ab imitor venit imitās imitat⁹ & imitād⁹. Solo. oli bñ potuerūt: q̄: t̄nc verba deponētalia fuerūt cōia: & vt sic format⁹ a se q̄. s. sequēs secut⁹ secutur⁹ & sequēdus. vt Nō sit tibi dices philli sequēs d̄s erās. Exēp̄ i q̄ inuenit cōis ḡ: vt p̄dir plequit⁹ i motib⁹. **¶** Cōtra. ḡ illa deponētalia nō d̄nt a cōib⁹. q̄: actiue & passivē sc̄at sicut cōia. Sol. deponētalia actiua nō d̄nt a cōib⁹: vt vult argumētū: s̄: tñ deponētalia abfoluta d̄nt a cōib⁹: & illa nō faciūt nisi tria p̄cipia: vt vult text⁹. **¶** C̄bi notā d̄i q̄ q̄dā deponētalia verba inveniunt q̄ p̄ eodē sc̄ato indr̄r terminant i o sen in or: vt naufragō vel naufragor. Paul⁹ ap̄t̄s inq̄t. fr̄s circa fidez multi naufragarūt. **¶** Sop⁹. Et n̄c i reb⁹ naufragat ip̄a fides. Silr d̄m ē de imito mereo assentio de p̄co zelo luxurio marmuro & h̄mō multa verba: addēdo r̄: & format de se q̄ttuor p̄cipia inq̄stū sūt cōia verba. vñ. Deponēs oē: q̄ ap̄ nos b̄ ē ē. Illō cōe q̄ndā veteres posuē. Tūc duplex sensus fuit: q̄ nō sufficit vn⁹. Et nō in merito deponēs d̄r ergo. **¶** Q̄r. q̄re verbū d̄r cōis ḡns de se format q̄ttuor p̄cipia. Solu. q̄: h̄z vtrāq̄ sc̄ationē s. actiū ḡa cui⁹ format duo p̄cipia sicut verbū actiū. s. p̄ns & futurū in rus: & passivāz rōne cui⁹ etiā format duo p̄cipia sicut passivū. s. p̄m̄ & futurum in dus regula sup. verba. i. caruerunt.

Querit

Arguit

Replica.

Querit

Lex tamen est talis q̄ que caruere supinis:

sup. regularit̄ formatū p̄cipiū futuri t̄p̄is

Non possunt rectum per rus formare futurum

¶ Dicit q̄ verba carētia supinis nō p̄nt regularit̄ formare de se p̄cipiū futuri t̄p̄is i rus: vt metuo abigo & silita verba. **¶** Q̄r. q̄ ē rō h̄z regule. Sol. ista: q̄a vltimū supinū ē cā material̄ p̄cipiū futuri t̄p̄is in rus: s̄: deficiēte cā deficit & effect⁹ vt futuro nō p̄t facē calceū nisi hito corio. Ubi notādū ē: q̄ verba carētia supinis etiā nō p̄nt de se formare p̄cipia p̄ti t̄p̄is i tus sus vel rus & oia carēt noib⁹ verbalib⁹ in tor & i tr̄x & in tiu⁹ terminatib⁹: & sūt oia verba meditativa inchoativa & ipsōnal̄ia: & multa verba tertie p̄iuga. in o termina ta vt metuo annuo. Et verba sc̄de p̄iuga. h̄nta ui in p̄d̄ q̄ nō regunt sc̄c̄m: d̄p̄t̄is h̄nta p̄laceo noceo r̄c. **¶** C̄bi notādū q̄ q̄dā sūt verba q̄ carēt p̄cipiū p̄ntis t̄p̄is: vt odi noui cepi & memini: q̄uis apud verēs meminēs inueniatur. **¶** Q̄r. q̄ verba carēt supinis. Solu. primo verba meditativa: vt lecturio. Secōdo verba inchoativa. vñ. Quattuor in verbis sunt forme p̄teritū. Dic ince p̄tinā meditativāq̄ carere. Tertio multa verba neutralia sc̄de p̄iuga d̄is: vt ibi. paucā supinant p̄ter sex neutra sc̄de. **¶** C̄r. Sūt aliq̄ verba q̄ nō h̄nt supinū: tñ format de se p̄cipiū: vt a p̄sum q̄d caret supino venit p̄futus. **¶** Solutio p̄sum h̄z supinū accommodatū a verbo inustato. s. suo. **¶** Q̄r. quare d̄: in tertū (rectū) i. regularit̄. Solu. q̄: q̄dā verba carētia supinis irregulariter format de se p̄cipia: vt caleo caliturus. vñ Om̄d. Caliturus a ignib⁹ aras. Sic a mouer venit mouiturus. **¶** Q̄r. vñ venit hoc p̄cipiū futurum. **¶** Solutio A sum vel a verbo inustato suo suis: q̄d h̄z futū in supino: addēdo rus sit futurus. Et q̄ d̄: s̄: caret supino: ergo futur⁹ nō p̄t venire ab eo **¶** Solutio. Verū est regularit̄ nō h̄z supinū: sed bñ irregulariter. Et q̄ d̄ d̄c

Querit

Nota.

Querit

Arguit

Querit

Querit

W iij

De regimine Participiorum

tempus potest interdum descendere a duobus verbis: ut pendens a pendo seu pendo. Licens a liceo seu liceo. Cicero: morte singulis oris impendentem cogitans quis possit equo suo sustinere. Impendens ab impendo. Et: tento, anstande. ¶ Querit. quid est dicere (multimodum regimen) Solutio. Participium active scationis regit accm seu alius casum: ut criminaturus te: sed passivae scationis regit abltm: ut criminandus a te. ¶ Arguit. Participium active scationis non regit accm: ergo etc. Anus probat de hoc participio (stas) quod non regit accm: tñ est active scationis quia sciat actionem. Solutio. Licet significet actionem tamen est neutralis significationis. ¶ Arguitur. Ista regula est superflua: quia expresse ibi ponitur (Que unges verbo unges et participium panis) Solutio. Licet illa cum ista quodammodo idem dicat: differunt tamen in fundamento quia illa datur de modo construendi: ista vero de modo regendi et sic nulla illarum est superflua.

Querit
Arguit

variat sui verbi .i. participium illius partis quot modis
Dum mutat regimen fit participas tibi nome. sciat sine tempore .i. iungimus dis partici-
pium fit no-
men.

Dum perdit tempus, dum comparat assotiamus
Dum est composite figure sine compositione illa per oronis
Istis copositum dum simplex sit tibi verbum

Dicitur quod participium quatuor modis fit nomen. Primo quoniam mutat regimen: scilicet quod regit alium casum quam suum proprium a quo descendit: vel nullum: ut amo vinum amans vini. Secundo quoniam perdit tempus: id est quoniam participium non sciat sub aliquo distincto tempore: ut amans quoniam exponitur per dignum. Tertio quoniam operatur ut doctor doctoris doctissimum. Quarto quoniam coponitur cum aliqua dictione cum qua suum verbum coponitur non potest ut indoctus scilicet non indoctus. Querit. An unus quatuor modis participia sint vera. Respondetur quod non: sed sunt vera signa quibus possunt scire quod participia sint mutata in nomina. Querit. que est causa mutationis. Respondetur quod ista: quod perforationis distinguunt penes modos scandi essentialis: quod quomodo dicitur essentialis significandi participium mutat in modum scandi nominis tunc est vera causa mutationis participii assignata. Arguit. Amissio temporis est vera causa mutationis. Probat. quia per tempus participium distinguitur a nomine. Respondetur quod participium intelligi potest sine tempore: illo sic intellecto adhuc multipliciter distinguitur a nomine: quod ad sciat per modum fluxus et fieri et adhuc est eiusdem scationis cum suo verbo sine scatione temporis subintellectu. Arguit. Participium per primum est operabile: quod ratione operationis non transit in vim nominis. Anus patet: quod sciat rem intensibilem quod dicitur magis amans. Respondetur quod talis ratio participii non potest intendi quod sciat cum tempore quod est in genere quantitatibus quod non suscipit magis vel minus sed bene potest poni cum adverbio operabili. Querit. que participium non potest operari. Respondetur quod id quod terminat operari gradus participio non conveniunt eo quod non terminant in oratione. Secundo si participium per huiusmodi coparet tunc regit alium casum quam suum proprium: quod comparativus regit ablativum vel genitivum. Tertio defectus ex parte temporis. Dicunt tamen quodammodo quod sub propria voce participii propter rationes illas non potest operari: tamen bene per additionem illorum verborum magis et maxime et sic non est repugnantia in voce sed in significato. Querit. Quare non operatur participium in significato. Dicendum quod ideo quia hoc accidens a plurimis grammaticis non est admissum participio. Queritur. quot requiruntur ad participium. Dicendum quod quatuor sunt florissimum. Primo quod si significet actum unicum substantie: quod significat per modum inditantis a substantia quod differt a verbo. Secundo debet significare tempus. Tertio debet habere constructionem et regimen

Querit
Querit
Arguit
Arguit
Querit
Querit
Querit